

Motion till riksdagen

1988/89:Sf4

av Barbro Sandberg m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1988/89:33 om avgifter för pensionärer vid sjukhusvård

I propositionen föreslås att det avgiftsfria året vid sjukhusvård som pensionärer med hel ålderspension för närvarande har rätt till avskaffas fr.o.m. 1989. Propositionen utgör en konkretisering av det principbeslut som riksdagen fattade våren 1987.

Folkpartiet ställde sig bakom det tidigare principbeslutet, under förutsättning att de medel som avgiftsbeläggningen medför används för att förbättra de ekonomiska villkoren för de sämst ställda pensionärerna. Principbeslutet innebar t.ex. att det kommunala bostadstillägget för de pensionärer som har de lägsta inkomsterna kunde höjas och deras ekonomi därmed förbättras. Vi hävdade i det sammanhanget också att KBT-regler och avgifterna för sjukhusvård måste utformas så att ingen pensionär som vårdas på sjukhus under en tid skulle kunna förlora förmånerna i KBT så att han eller hon inte skulle få råd att behålla den egna bostaden.

I samband med riksdagens behandling av principbeslutet om friårets avskaffande motionerade vi också om förbättrat skydd för de pensionärer som har de lägsta förmånerna. I regeringens proposition har vissa av våra synpunkter tagits till vara, men vi kan inte helt acceptera de avgiftsuttag som nu föreslås.

Syftet med en reformerad utformning av avgiftssystemet bör vara att det skall överensstämma med det som gäller för sjukpenningförsäkrade. Tyvärr har regeringen dock inte följt den principen fullt ut. I stället föreslås ett intervall (40-55 kr.) och undantag från detta (30 kr./vårddag för undantagandepensionärer).

Vårt förslag är därför att den generella principen skall gälla alla, dvs. att avgiften per vårddag skall utgöra en tredjedel av summan av utgående pensionsförmåner från den allmänna försäkringen före skatt, dock högst 55 kr. Någon undre gräns bör inte finnas. Då skyddas låginkomstpensionärerna från alltför stora uttag, samtidigt som avgiftssystemet blir lika för alla som får sjukhusvård och därmed enklare att administrera för berörda myndigheter.

Det kan erinras om att det nuvarande systemet innebär att utförsäkrade pensionärer betalar full avgift, i allmänhet 55 kr. Det gäller sålunda även dem med lägsta pensionsförmånerna. Att behålla nuvarande system är därför inte förmånligt för de sämst ställda pensionärerna.

För att förbättra för pensionärer med mycket låga inkomster har folkpartiet föreslagit att de så kallade undantagandepensionärerna också bör få pensionstillskott. Vi anser att det kravet ånyo aktualiseras genom den föreliggande propositionen om avgifterna för sjukhusvård: i propositionen

görs en viss avgiftsdifferentiering för att undantagandepensionärernas kostnader för sjukhusvård inte skall bli alltför betungande.

Vi anser att det vore bättre att ge alla pensionstillskott. Det ger flera fördelar, dels får undantagandepensionärerna det generellt bättre. dels kan regelsystem av detta slag förenklas och färre undantag och specialregler krävs. Den kategori som man annars i många fall tvingas skapa speciella regler för elimineras när den i stället likställs med övriga folkpensionärer.

Principen med en avgift som uppgår till högst en tredjedel av pensionen kan för undantagandepensionärerna bli en blygsam summa. I avvaktan på att beslut tas om pensionstillskott även till dessa pensionärer kan det därför te sig rimligt att inte debitera avgift för denna kategori.

Mot. 1988/89
Sf4

Hemställan

Med anledning av det anförda hemställs

1. att riksdagen med avslag på propositionen i denna del beslutar att avgiftens storlek alltid bör utgöra en tredjedel av pensionsförmåner, med ett tak på 55 kr.

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att pensionstillskott bör utgå också till de pensionärer som på grund av undantagande från försäkringen för tilläggspension saknar eller har reducerat pensionstillskott.

Stockholm den 3 november 1988

Barbro Sandberg (fp)

Maria Leissner (fp)

Sigge Godin (fp)

Ingrid Ronne-Björkqvist (fp)